

Usandım

– Kadir Koca · 10 Aralık 2014

USANDIM

Boşa dönmez imiş, şu yalan dünya;
Dönekten, çarkından, candan, usandım.
Türk yurdu nerede? Say Patagonya;
Tarihten utandım, andan usandım.

Fırıldak baş tacı, mert sere serpe,
Parası yetenin, metresi körpe,
Küpünü delmez ki, ah keskin sirke;
Kilinden, kirinden, candan usandım.

Adalet kız deli, iğvalden mağdur,
Güçlü kim gelirse, o çözer uçkur,
Masum suçlu çıkar, suçlusunu mağrur;
Bozuk terazide, sandan usandım.

Bir yer lazım Türk'e, bir de sadık yar,
Vatan parça, bölük, gel ol bahtiyar.
Güya asil çınar, dönme kaç hıyar;
Tohumdan, topraktan, zandan usandım.

Doğrucu Davut'um, güle, oynaya,
Bir lokma, bir hırka, düz yolda yaya,
Onuru, erdemi. satıp bir oya;
Alınan makamdan, şandan usandım.

Başını bağlamış, herkes bir başa,
Yolsun, satsın, çarpsın,"sağ ol çok yaşa"
Ataşını taşır, insandan maşa;
Bedenden utandım, candan usandım.

Millet bölük pörçük, hep fırka fırka,
Çatal kazık çıktı, sayıca kırka,
Senaryo yabancı, rol alaturka;
Şeytanın tuttuğu, yandan usandım.

Kadir KOCA
10.12.2014